

ชื่อเรื่องการค้าค้ำว่าแบบอิสระ การศึกษาเปรียบเทียบ มาตรฐานการบัญชีและกฎหมายภาษีอากร
เกี่ยวกับกิจการเช่าซื้อรถยนต์

ชื่อผู้เขียน นางสาวรัตติกานต์ วรรณโณ

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้าค้ำว่าแบบอิสระ

อาจารย์ธานี ศิริสกุล

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเรือง เจริญศรี

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณา เกาหะวิสุทธิ

กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้าค้ำว่าแบบอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 7 และกฎหมายภาษีอากรของกิจการเช่าซื้อรถยนต์ เพื่อให้ทราบถึงความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันของการรับรู้รายการรายได้และค่าใช้จ่าย

จากการศึกษาพบว่า มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 7 กำหนดให้รับรู้กำไรที่เกิดจากการขายเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการให้เช่าซื้อ หรืออาจรับรู้กำไรเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามงวดที่ถึงกำหนดชำระก็ได้ ส่วนดอกเบี้ยเช่าซื้อให้รับรู้เป็นรายได้ตามงวดที่ถึงกำหนดชำระ ในกรณีที่มิได้รับเงินค่างวดตามงวดที่ถึงกำหนดชำระหรือไม่ได้รับเงินค่างวดที่ถึงกำหนด ผู้ขายสามารถเลื่อนการรับรู้รายได้ออกไป หากไม่มีเหตุผลสนับสนุนได้ว่าจะสามารถเรียกเก็บเงินได้

ส่วนหลักเกณฑ์การรับรู้รายได้ตามกฎหมาย การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลยึดหลักเกณฑ์เดียวกับหลักเกณฑ์ทางบัญชี ข้อแตกต่างที่สำคัญได้แก่หลักเกณฑ์ทางการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ในการกำหนดให้ผู้ขายยังต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากค่างวดที่ถึงกำหนดจนกว่าจะมีการบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อตามกฎหมายแท้จริง ทั้งนี้กฎหมายจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงทำให้ผู้ประกอบการต้องมี

ความรับผิดชอบในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในขณะที่ยังไม่มี การรับชำระเงินค่างวดจึงถือเป็นภาระของ
ผู้ขาย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

Independent Study Title	The Comparative Study of Standard Account and Taxation Law for Automobile Hire Purchase Business		
Author	Miss Woraluk Wannalo		
Master of Accounting			
Examining Committee	Lecturer Thanee	Sirisakula	Chairman
	Assistant Professor Boonruang	Chareonsri	Member
	Assistant Professor Suvanna	Laohawisudhi	Member

ABSTRACT

The objective of this independent study is to compare the principles of Thai Accounting Standard (TAS) No.7 with Taxation Law in Hire-Purchase Business. The results showed similarity and differences with revenue recognition method.

The study found that TAS No.7 suggests two ways to record the Hire-Purchase revenue. The revenue can be recognized in whole amount in the first fiscal period that the purchase has occurred or it could be recognized periodically when due.

Interest of Hire-Purchase should be recognized periodically. If the Interest was not paid when due, the seller can postpone the revenue recognition to other period that necessary.

According to the law, the major principles are mostly the same. The major difference is about Value-Added Tax (VAT). The taxation law assigns that the seller should be responsible for the tax whether the payment has been received or not received. The tax responsibility will be continue until the Hire-Purchase contract has been cancelled and the seller should absorb in tax amounts.